RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2091/74

af 2. august 1974

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for året 1974 for ferrochrom indeholdende mindst 4 vægtprocent kulstof, henhørende under pos. ex 73.02 E I i den fælles toldtarif

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 28,

under henvisning til udkast til forordning, forelagt af Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Produktionen af ferrochrom indeholdende mindst 4 vægtprocent kulstof, henhørende under pos. ex 73.02 E I i den fælles toldtarif er utilstrækkelig i Fællesskabet, og producenterne kan således ikke dække det samlede behov i de industrier i Fællesskabet, som anvender dette produkt; det forekommer derfor at være i Fællesskabets interesse for dette metals vedkommende helt at suspendere anvendelsen af tolden i den fælles toldtarif i perioden indtil 31. december 1974 i et nærmere fastsat omfang, der under hensyntagen til nødvendigheden af ikke at ødelægge mulighederne for en udvidelse af produktionen inden for Fællesskabet bør fastsættes til 30 000 tons;

der bør særligt sikres lige og kontinuerlig adgang for alle importører i Fællesskabet til kontingentet og vedrørende anvendelse af den for dette fastsatte sats for alle indførsler af den pågældende vare i alle medlemsstaterne, indtil kontingentet er opbrugt; en ordning for udnyttelse af fællesskabstoldkontingentet på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne synes at ville respektere kontingentets fællesskabskarakter med hensyn til ovennævnte principper; denne fordeling skal for i videst muligt omfang at svare til den faktiske markedsudvikling for den pågældende vare foretages i overensstemmelse med medlemsstaternes behov, som udregnes på den ene side på grundlag af statistiske oplysninger om indførsler af de pågældende varer fra tredjelande i en repræsentativ referenceperiode, på den anden side på grundlag af de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode;

da det drejer sig om et autonomt fællesskabstoldkontingent, der skal dække importbehov, der opstår i Fællesskabet, kan det accepteres, at fordelingen af kontingentmængden sker i forhold til de af hver enkelt medlemsstat opgivne reelle behov for indførsler fra tredjelande, på grundlag af de givne økonomiske oplysninger og under hensyntagen til mulighederne for toldfri forsyning fra Fællesskabet eller visse tredjelande er disse behov af følgende størrelsesorden:

Benelux	5 718 tons,
Danmark	240 tons,
Tyskland	12 708 tons,
Frankrig	7 146 tons,
Italien	6 354 tons,
Det forenede Kongerige	27 794 tons;

hvad angår Irland berettiger de nyeste tilgængelige økonomiske oplysninger ikke på nuværende tidspunkt til, at dette land får del i det pågældende fællesskabstoldkontingent; da der er tale om et fællesskabstoldkontinget, bør der dog fastsættes en kontingentandel af en handelsmæssig rimelig størrelse for denne medlemsstat; andelen kan passende fastsættes til 20 tons; dette fordelingssystem gør det også muligt at sikre en ensartet anvendelse af den fælles toldtarif;

for at tage hensyn til den eventuelle udvikling i indførslerne af den pågældende vare bør kontingentmængden deles i to dele, hvoraf den første del fordeles mellem medlemsstaterne, medens anden del udgør en reserve, der skal dække medlemsstaters senere behov i tilfælde af, at deres oprindelige kvota opbruges; for at give importørerne i medlemsstaterne en vis sikkerhed bør første del af kontingentet fastsættes på et relativt højt niveau, som i det foreliggende tilfælde kunne være på 27 000 tons;

medlemsstaternes oprindelige kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn hertil og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at hver medlemsstat, som næsten helt har opbrugt sin oprindelige kvota, trækker en supplerende kvota på reserven; dette træk bør hver medlemsstat foretage, når hver af dens supplerende kvoter er næsten opbrugt, så ofte som reserven tillader det; de oprindelige og de supplerende kvoter skal gælde indtil kontingentperiodens udløb; denne form for forvaltning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som særlig skal kunne følge kontingentmængdens udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en større uudnyttet del i en medlemsstat, skal denne medlemsstat tilbageføre en betydelig procentdel heraf til reserven for at undgå, at en del af fællesskabstoldkontingentet forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den kunne udnyttes i andre medlemsstater;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er sammensluttet i og repræsenteres af Den økonomiske Union Benelux,

kan enhver foranstaltning i forbindelse med forvaltningen af de kvoter, som tildeles nævnte økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

1. Fra 1. september indtil 31. december 1974 åbnes i Fællesskabet et toldkontingen på 30 000 tons for ferrochrom indeholdene mindst 4 vægtprocent kulstof, henhørende under pos. 73.02 E I i den fælles toldtarif.

2. De indførsler af varen, der i forvejen er toldfri i henhold til andre regler om toldpræferencer, afskrives ikke på nærværende toldkontinget.

3. Inden for rammerne af dette toldkontinget suspenderes tolden i den fælles toldtarif fuldstændigt.

4. De nye medlemsstater anvender inden for rammerne af dette toldkontingent tolden beregnet i overensstemmelse med de på dette område i tiltrædelsesakten fastsatte bestemmelser.

Artikel 2

1. En første del på 27 000 tons af dette fællesskabstoldkontingent fordeles mellem medlemsstaterne ; kvoterne, som med forbehold af artikel 6 er gældende indtil den 31. december 1974, udgør for hver af disse medlemsstater følgende mængder :

Benelux	2 380 tons,
Danmark	100 tons,
Tyskland	8 000 tons,
Frankrig	3 000 tons,
Irland	20 tons,
Italien	2 500 tons,
Det forenede Kongerige	11 000 tons.

2. Den andel del, der omfatter en mængde på 3 000 tons, udgør reserven.

Artikel 3

1. Såfremt en af medlemsstaterne har udnyttet 90 % eller derover af sin oprindelige kvota, — som fastsat i artikel 2, stk. 1, — eller af samme kvota nedsat med den mængde, som er tilbageført til reserven — såfremt artikel 5, har fundet anvendelse — trækker denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen en anden kvota på 10 % af den oprindelige kvota i det omfang, reserven tillader det.

2. Såfremt en af medlemsstaterne efter at have opbrugt sin oprindelige kvota har udnyttet 90 % eller derover af den anden kvota, som den har trukket, trækker denne medlemsstat på de i stk. 1 fastsatte betingelser en tredje kvota på 5 % af den oprindelige kvota.

3. Såfremt en af medlemsstaterne efter at have opbrugt sin anden kvota har udnyttet 90 % eller derover af den tredje kvota, som den har trukket, trækker denne medlemsstat på samme betingelser en fjerde kvota, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes analogt, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne trække mindre kvoter end fastsat i disse stk., såfremt der er grund til at antage, at de ikke vil blive opbrugt. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget dem til at anvende dette stk.

Artikel 4

De supplerende kvoter, som er trukket i henhold til artikel 3, gælder indtil den 31. december 1974.

Artikel 5

Såfremt en af medlemsstaterne ikke har opbrugt sin oprindelige kvota den 15. november 1974, tilbagefører den senest den 10. december 1974 den uudnyttede del af denne kvota, som overstiger 20 % af den oprindelige kvota, til reserven. Medlemsstaten kan tilbageføre en større mængde, hvis der er grund til at antage, at resten ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 10. december 1974 Kommissionen om de samlede indførsler af den pågældende vare, som har fundet sted til og med den 15. november 1974, og som er afskrevet på fællesskabskontingentet, samt eventuelt den del af deres oprindelige kvota, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab med de af medlemsstaterne i medfør af artikel 2 og 3 åbnede kvoter og underretter hver enkelt om reservens udnyttelsesgrad straks efter modtagelsen af meddelelserne.

Kommissionen underretter senest den 15. december 1974 medlemsstaterne om reservemængden efter de tilbageførsler, der er foretaget i henhold til artikel 5.

Kommissionen overvåger, at det træk, med hvilket reserven opbruges, begrænses til den disponible rest, og angiver med henblik herpå den nøjagtige mængde til den medlemsstat, som foretager dette sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger for at åbningen af de supplerende kvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, muliggør fortløbende afskrivninger på deres samlede andel i kontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer de på deres område etablerede importører af de pågældende varer fri adgang til de kvoter, som tildeles dem.

3. Medlemsstaterne afskriver indførslerne af den pågældende vare på deres kvoter, efterhånden som va-

ren forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, som er afskrevet på de i stk. 3 opstillede betingelser.

Artikel 8

Medlemsstaterne underretter regelmæssigt Kommissionen om de indførsler, som faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen, for at denne forordning overholdes.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. september 1974.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. august 1974.

På Rådets vegne

B. DESTREMAU

Formand